

ANTONÍNKOVÉ SEČENÍ

ČERVEN 2011

Na sečení zabijačku. Jednoznačná volba co připravíme jako pohoštění pro více než stovku účinkujících, další více než stovku platících a kupu dalších pomocníků. Tlačénka, jitrnice a podbradek je jako červená nit spojující nejintenzivnější část příprav až pozávěrečný úklid s výslužkou. Tomu samozřejmě předchází příprava dlouhodobější. „Nemožem dojet“,

nebo „už toho máme moc“ jsme slychali při oslovení a pozvání sborů na poslední chvíli. Zavoláme tedy dřív a pro jistotu oslovíme sborů víc. Mohli všeci. S dostatečným předstihem. Je to dobře? Kolik tych vystupujících bude? 120 nebo víc? A k tomu eště muzika. Aj o tom běžela řeč na zkůžce. Nakonec bylo by trochu hlupé nevolat Višňu. Zahraje jak potřebujeme. Týden před akcí odřekli Lipovjané. Zrovna ti nejlepší. Je to dobře? Je to tak.

Téměř všecko može byt otrava, skoro všeckým sa dá pobavit. Záleží jak sa k tomu člověk postaví. Aj k převážání kotlů, stolů a lavek, umývání flaší, holení koží, mletí a nadívání jitrnic ... Najlepší je to v klidu a pohodě. Když je horko tak pivečko, když je chladná tak štamprlka, na okoštování vínečko.

Když se chce tak to jde. Chtělo sa tak to šlo. Až do sobotního poledňa. Amfiteátr nachystaný a osvěceny aj s Toi toi, víno stočené, aj ledničky sa stačily vychladit. Už enom obléct sa na vystúpení a dojít o chvíli spíš ať sa stihne všecko rozbalit. Nekteří si neuvědomili, že tady už je potřeba větší přesnost. Scházat sa když sů první sbory u Obecního, domlúvat sa kdy a kde sa bude krájat tlačénka když sa má převážat tombola. Chtělo to tů chvíli navíc. Nekteří potom pobíhali eště když šel průvod. No nevadí.

„Možu začat“, ptál sa starosta, když po pohřbu Tondy Dominika stačil už pozdravit na obci padesátníky. Počkaj, Hlučané na starých kolách sa eště sjíždajů, Drmolice nejsů vsecky a náhradní vedúcí od Derflanů běhá v riflách a shání auto s krojem. Ale Novovešťanů už je dost a aj všeckých pět kopaničárů z Vápenic už je nachystaných. Blatničané nakonec nedojejů? Neodřekli, pozvánku dostali, měli si ju přečíst. „Starosto možeš začat“.

Po přivítání průvod do Hájku, po průvodu nástup sborů bránů na plac a potom... Blatničané dojeli! Myslím sa řídili lisabonským časem, ale začátek vystoupení přeca enom stihli. „Máme eště zahrát“ ptá sa Franta Hájek za Višňu, která hrála před nástupem. „Sakra chlapi kde ste, nevíte že ideme zpívat první?“ „Tož eště zahrajte“. Potom už Petr Radoch program vkusně aj zajímavě odmoderoval, Vašek Hájek sa uklidnil a uvědł si organizační věci aj se sůtěžním sečením. Každý si hleděl svého, tak celkový dojem byl veskrze příznivý. Byla by škoda si ho pokazit. Když příprava stójí hromadu peněz a eště víc úsilí.

Kopaničaré program pěkně zpestřili jinačíma písničkama aj říkáním po jejich, Drmolice předvedli co všeccko sa dá probrat při praní chlapských spodárů a zvlášť tá jedna měla ke všeckém hromadu připomínek, Krasavci zahráli na hrabě a nakonec vydržali tradičně aj nejdelěj zpívat. Enom škoda, že při tom roztřískali sklo na

památeční fotce, kterů dostal z vystoupení každý sbor díky našemu dobrému nápadu a pohotovosti Štěpána Mitáčka. Hlavně ale, že sa nikomu nic nestalo.

Když už sme s našima robama, bez kterých by to nešlo, uklůzali nekteřé věci aj do kuchyně na obecním došel Jara Vídeňák řka: „Vašku ptala sa jakási baba, lestis na ňu nezapoměl“. „Chlapi idem zazpívat padesátníkom, ať z toho také neco majů“. „Je tam plná chodba jakýchsi krojovaných chlapů“, lekla sa za chvílku na obecním Erika Císařová Bosňáková. Nevím enom, jak mohla vidět dál, když ve dveřách stál Bohůš a přes toho v osmdesátkách moc vidět není. Tak sme tam vletěli, zazpívali ciťovky aj rozvernější, dali po pohárku a za chvílku odešli. Lidka Šimčíková Lopatová, která nás zavolala byla ráda a zdálo sa, že aj ostatní. Měl sem tam bráču. Mně to čeká za rok. Je to dobře? Je to tak.

DOVĚTEK:

Při zabijačce dojde zpravidla řeč aj na téma které sa přímo nabízí. Co by sa mělo a co by sa nemělo jest. Podle všelijakých dochtorů a expertů. Do toho samozřejmě přimíchané vlastní zkušenosti ze života. Naši experti na seménkovů stravu sů Vídeňáci. „... a vinikající je hokajdó, tá sa može jest aj ze šupků“, říkál Jara. „Bože co ty z toho života máš“ odvětila na to s patřičným výrazem Hela Křiváková. Na Zdeňu je ale přísnější. Že by nekdo z přítomných odřekl odvárek jsem nezaznamenal.

V.V.Hájek 3.7.2011 Sinjak Zakarpatská Ukrajina - probírající se nedělní dopoledne